

Не та молодь

Михайло Білецький

У автобусі бабуся минуле згадала:

— Що не кажіть, наша молодь

Культурною стала.

Пригадую...

Починала

Саме дівувати,

То увечері, бувало,

Хоч не виходь з хати!

Гриць чатує біля ганку,

Петро в сільбуд кличе,

А Омелько до світанку

Під вікном стовбиче...

Тим причепам окаянним

Я згубила лік!

А тепер...

Навіть не гляне

Ніхто у мій бік!